



בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 11-06-11636 בדרסאוי ואח' נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים ואח'

בפני כב' השופט ברוך אזולאי

העותרים	ע.1	בדרסאוי
	ס.2	בדרסאוי
	ע.3	זטמה
	4.	המוקד להגנת הפרט מיסודה ל ד"ר לוטה זלצברגר-ע"ר
		ע"י ב"כ עו"ד נמרוד אביגאל

נגד

המשיב	1. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
	2. שר הביטחון
	3. מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אורית ליפשיץ

פסק דין

- 1
2
- ההליך
- 3 .1 העותרים מבקשים בעתירתם מיום 9.6.11 להורות למשיבים לאפשר להם להיכנס לישראל,
4 על מנת שיוכלו להתייצב לעדות בבית משפט השלום בירושלים, בשמיעת הוכחות בתביעתם
5 של התובעים 1 – 2, לדיון שנקבע ליום 7.7.11.
6
7 .2 לטענת העותרים:
- 8 א. בתאריך 2.10.03 נורה הפעוט מוצטפה בדרסאוי, מאש של חייל ישראל ומת בבית
9 החולים בעת שהיה בן שנה וחמישה חודשים.
10
11 ב. בשנת 2005 הגישו הוריו, העותרים 1 - 2, תביעה בבית משפט השלום בירושלים על
12 נזקיהם, והעותרים הוזמנו לדיון למסירת עדותם, אך בהיותם תושבי רצועת עזה
13 מונעת מהם המדינה להיכנס לארץ על מנת להגיע לדיון.
14
15 ג. העותר 3 הינו מנהל המחלקה הכירורגית בבית חולים "נאצר" בחאן יונס, שהיה עד
16 לירי ושימש כרופא כירורג בבית החולים "אל הילאל", אליו הובא הפשוט ושם
17 נקבע מותו.
18 העותרת 4 הינה עמותה שמושבה בירושלים, הפועלת לקידום זכויות האדם של
19 פלסטינים בשטחים הכבושים.
20
21 ד. ביום 27.3.11 הגישו העותרים 1 – 3 למשיב 1, בקשה לקבל היתר כניסה לישראל
22 לצורך התייצבותם לדיון ההוכחות שהיה קבוע ליום 7.7.11.



בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 11-06-11636-06 בזרסאוי ואח' נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים ואח'

- 1 ביום 13.4.11 נמסר לעותרים 1-3 באמצעות הועדה האזרחות הפלסטינית כי
2 בקשתם סורבה על ידי הצד הישראלי (ע/4).
- 3 הנימוק שניתן לכך בעקבות פניית המוקד לפניות הציבור של המשיב 1, ביום
4 2.5.11, היה כי כיום לא מתאפשרת כניסת פלסטינים מרצועת עזה לשטחי מדינת
5 ישראל.
- 6
- 7 ה. ההחלטה היתה פוגעת בזכות העותרים 1-2 לקבל סיוע משפטי בצורה לא מידתית,
8 ומנוגדת לפסיקת בית המשפט העליון (בג"ץ 827/05, **עדאלה נ' שר הבטחון**) אשר
9 קבע בסעיף 5ג' לחוק הנזיקין ולאחריות המדינה (תיקון 7) התשס"ה – 2005, אשר
10 הגביל את זכות התובעים דוגמת העותרים להיפרע מנזקיהם בבתי המשפט
11 בישראל, אינו חוקתי והורה על ביטולו.
- 12 בפסק דין בבג"ץ 8731/09, **ברלנטי נ' מפקד אזור הגדה המערבית** מיום 24.11.09,
13 הורה בית המשפט העליון להתיר כניסת עותרת מרצועת עזה לצורך נוכחותה
14 בעתירה בעניינה אף שלא נדרשה עדותה.
- 15 הזכות לקבלת סעד משפטי מוגנת על ידי חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, כפי שנקבע
16 בבג"ץ "עדאלה" והיא מוכרת גם במשפט הבינ"ל, בסעיף 2(3) לאמור בדבר זכויות
17 אזרחיות ופוליטיות, 1966, שאושרה על ידי מדינת ישראל בשנת 1991.
- 18
- 19 ו. החלטת משיב 1 לא הייתה מנומקת, לא הייתה כל התייחסות פרטנית קונקרטי
20 לסרוב, פרט לאמירה כללית על מניעה גורפת של כניסת מהרצועה לישראל "למעט
21 מקרים הומניטאריים חריגים" ואזכור סתמי של "טעמים בטחוניים ומדיניים".
- 22
- 23 ז. בעקבות הגשת העתירה הודיעו המשיבים בתגובות ביום 16.5.12 כי הם נכונים
24 להתיר את כניסתו של העותר 1 לישראל, למתן עדותו, תוך שהם מכירים בחובתם
25 לאפשרות לממש את זכויותיו ולנהל את תביעתו אך המשיבים עמדו בסירובם
26 להתיר את כניסתם של העותרים 2-3, אימו של המנוח ורופא הגר בסמוך לעותרים.
27 המשיבים נימקו את הדבר בכך כי אין בעדותם של העותרים 2-3 כדי להועיל
28 משמעותית לעמדת התביעה.
- 29 אין לקבל נימוק זה עדותם של העותרים 2-3 רלוונטית לדין וזימונם לעדות הייתה
30 על ידי בית משפט השלום הדין בתביעה.
- 31
- 32 ח. לא היה כל נימוק בטחוני או נימוק פרטני אחר שהתייחס לעותרים 2-3 להחלטת
33 הסירוב.
- 34



בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 11-06-11636 בדרכאוי ואח' נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים ואח'

- ט. על פי הודעת המשיבים ממאי 2011, הם מתירים את כניסתם לישראל מרצועת עזה של סוחרים, בעלי נתינות זכה, עיתונאים מאוימים וכדורגלנים, ובהודעת דובר תיאום פעולות הממשלה בשטחים מיום 5.4.12, במסגרת ההקלות לחג הפסחא אישרה ישראל את יציאתם של כ-500 נוצרים מרצועת עזה לישראל וליהודה ושומרון.
3. בתגובה מקדמית לעתירה מיום 16.5.12 טענו העותרים:
- א. הדין בעתירה הינו תיאורטי שכן המועד אליו זומנו העותרים לדיון חלף.
- ב. רצועת עזה נשלטת על ידי ארגון טרור אשר שם לעצמו את השמדתה של מדינת ישראל כמטרה ומנהל פעולות אינה נגדה, ולאור המצב המדיני והביטחוני הנוכחי לא מתאפשר כניסתם של פלסטינים מרצועת עזה לישראל פרט למקרים הומניטאריים חריגים, כדגש על מקרים רפואיים דחופים, ומשלא התעוררה כל טעם כזה, החליטו הגורמים המוסמכים לדחות את בקשת העותרים. לאחר הגשת העתירה נבחנה בקשת העותרים לשנות והוחלט לאפשר את כניסתו של העותר 1, שכן אי חקירתו הנגדית תסכל את ניהול ההליך, בעוד שלגבי העותרים 2 ו-3, הוחלט לדחות את הבקשה הואיל ואי כניסתם לא תסכל את ניהול ההליך המשפטי, ואין לגביהם טעם הומניטארי חריג המצדיק את הבקשה. החלטה זו נכונה לעת הזאת ובכפוף להעדר שינוי נסיבות, יאפשרו את כניסתו של העותר 1 בהתאם לבקשה פרטנית שתוגש לעניין זה לגורמים המוסמכים, ביחס למועד הוכחות קונקרטי שייקבע.
- ג. ביחס להליך נשוא הבקשה, לאחר סיום ההליכים המקדמיים, הוגשו תצהירים מטעם הצדדים ונקבע לשמיעת עדי התביעה ליום 7.7.11. מטעם התובעים הוגשו תצהירים של העותר 1, העותרת 2 והעותר 3. בקשת העותרים הוגשה למתאם הפעולות בשטחים, בתאריך 2.5.11 ניתנה החלטה על ידי הגורם המוסמך, כאשר הבקשה נבחנה לגופה, לאור המצב הביטחוני השורר ברצועה והשתלטותו האלימה של ארגון החמא"ס ברצועת עזה, הוחלט שלא להתיר את כניסת העותרים לישראל. ביום 12.6.11 הוגשה העתירה נשוא הדין ולאחר הגשת העתירה הוחלט להעביר את הבקשה לבחינה מחודשת. מבחינת התצהירים של שלושת העותרים, עולה שהעותרים 2 ו-3 אינם חיוניים להוכחת התביעה, הואיל ומהתצהירים עולה כי הם לא היו נוכחים בעת הירי הנטען ואין בתצהירים כדי להועיל באופן משמעותי לעמדת התביעה.



בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 11-06-11636 בדרסאוי ואח' נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים ואח'

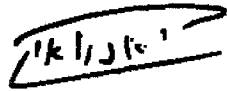
- 1 מנגד, העותר 1 העיד בתצהירו כי שמע את הירי, עלה לגג, הרים את בנו והירי נמסך
2 לעברו מכיוון מוצב צה"ל.
3 לאור זאת, הוחלט להתיר את כניסתו של העותר 1, על מנת לא לסכל את ניהול
4 ההליך המשפטי, בעוד שאי כניסתם של העותרים 2 ו-3 לישראל לא יסכל את
5 ההליך המשפטי.
6
7 ד. מאז חודש 9/00 מתנהל נגד מדינת ישראל עימות מזויין מצד ארגוני טרור
8 הפלסטינים שלא הופסק, אלא אף התגבר לאחר יציאת כוחות צה"ל מרצועת עזה,
9 באמצעות ירי רקטות, פיגועים וניסיונות פגיעה באזרחים וחיילים במעברי שבין
10 הרצועה לישראל.
11 התמודדות ממשלת ישראל עם עימות זה הושפעה מהאירועים שהתרחשו בחודש
12 6/07, בהם איבדה הרשות הפלסטינית את שליטתה ברצועה, וזו עברה לשליטה
13 בלעדית של החמאס. בתאריך 19.9.07 קיבלה ועדת השבי"ס לענייני בטחון לאומי
14 (הקבינט) את ההחלטה ב/34 שהגדירה את רצועת עזה כ"שטח עויין", והטילה
15 מגבלה על תנועת אנשים וסחורות מרצועת עזה ואליה.
16 ביחס למדיניות תנועת סחורות חל שינוי בהחלטה בבג"ץ 9132/07, אלבסינוני ואח'
17 נ' רה"מ ואח', תק-על (1)2008, 1213, 1217. בבג"ץ 5268/08, ענבר ואח' נ' אלוף
18 פיקוד הדרום ואח', (פדאור) ופסקי דין אחרים.
19
20 ה. לשר הפנים שיקול דעת נרחב ליתן רישיונות כניסה לפי חוק הכניסה לישראל,
21 התשי"ב – 1952, ואין מקום להתערב בהחלטתו בנסיבות העניין.
22
23 ו. מדיניות המשיבים במתן אישורי כניסה לישראל מטעמים הומניטאריים הינה כי
24 לתושבי רצועת עזה כמו לכל נתין זה אין זכות קנויה להיכנס לישראל, אך ניתנת
25 אפשרות כניסה לישראל של פלסטינים במקרים הומניטאריים חריגים בדגש על
26 "מקרים רפואיים דחופים", וזאת לא כחובה, אלא כעניין שבמדיניות על פי שיקול
27 דעתה הרחב של המדינה.
28 שיקולי המדיניות הינם ביטחוניים, מדיניים והומניטאריים.
29 עמותת רופאים לזכויות אדם ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בעזה, אלוף פיקוד דרום
30 ואח', תק-על 2008 (2) 533.
31 מלבד הבחנה הפרטנית נבחן העניין באופן תכוף לכל בקשה בהתאם למצב המדיני
32 והביטחוני כפי שהוא משתנה מעת לעת, ובהתאם להוראות הדרג המדיני. כיום
33 מותרת הכניסה לישראל במקרים הומניטאריים חריגים, בדגש על מקרים רפואיים
34 דחופים, כאשר עניינם של העותרים אינו נמנה עליהם.
35



בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"מ 11-06-11636 בדרסאוי ואח' נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים ואח'

- 1 דיון
- 2 4. לאחר עיון בכתבי הטענות ובסיכומי הצדדים, נראה לי כי לא ניתן לקבוע כי נפל פגם
- 3 בהחלטת המשיבים שיש בו כדי להצדיק התערבות שיפוטית בהחלטת המשיבים.
- 4 משהחליטו המשיבים לאפשר לעותר 1 להיכנס לארץ בכפוף לאי שינוי נסיבות ולאחר שיגיש
- 5 בקשה פרטנית לכך עם קביעת מועד לשמיעת עדותו, נראה לי שלא ניתן לקבוע כי החלטת
- 6 המשיבים הינה בלתי סבירה או בלתי מידתית.
- 7 הנימוקים לאי מתן היתר כניסה לעותרים 2-3 אינם בלתי סבירים או בלתי מידתיים לאור
- 8 העובדה שעל פי תצהיריהם שהוגשו כעדות ראשית בבית המשפט, הם לא היו נוכחים בשעת
- 9 הירי, להבדיל מהעותר 1 שכן היה נוכח לטענתו בשעת הירי.
- 10 העובדה כי זימון העותרים 2-3 הותר על ידי בית משפט השלום יכולה להצביע על רלוונטיות
- 11 לכאורה שיש בה כדי להצדיק זימון עדים לפי בקשת בעל דין, אך אין בכך כדי להצביע על
- 12 כך שמהאיזון הראוי בין שיקולי המדיניות והביטחון שבגינם נמנעת כניסת תושבי עזה
- 13 לישראל ובין הצורך בשמיעת עדותם, מחייב מתן היתר כניסה לישראל.
- 14 לאור זאת, ובכפוף להודעת המשיבים ביחס לאפשרות למתן היתר לעותר 1 על פי בקשה
- 15 שתוגש על ידיו בכפוף לאי שינוי המצב, אני דוחה את העתירה.
- 16
- 17 5. בשים לב לכך שבעקבות העתירה החליטה המשיב לבחון את העניין מחדש והחליטה לאשר
- 18 את כניסת העותר 1, בכפוף לאי שינוי נסיבות והגשת בקשה כאמור, ובשים לב להחלטת
- 19 העותרים להמשיך בדיון גם לאחר ההודעה הנ"ל, אני נמנע מחיוב בהוצאות וכל צד יישא
- 20 בהוצאותיו.
- 21
- 22
- 23 **ניתן היום, י"ט אב תשע"ב, 07 אוגוסט 2012, בהעדר הצדדים.**
- 24
- 25



ברוך אזולאי, שופט

- 26
- 27
- 28
- 29
- 30